

32. Înțelesul vieții: h

De Ulrich Schollwoeck (după Kosmos 88/ Humboldt Foundation's newsletter)

În zona indicilor de cercetare există un nou punct (lucru) dominant. În viitor, tot ceea ce se poate spune în legătură cu performanța academică a unui cercetător (om de știință) va fi exprimat într-un singur coeficient.

Indicele Hirsh h (în limba germană cuvântul înseamnă „cerb”), numit după numele inventatorului său, fizicianul Jorge Hirsh de la University of California, San Diego, reprezintă o încercare de a capta realizările academice complete sau chiar lucrările capitale ale unui cercetător într-o singură cifră. Ceea ce face acest indice atât de impresionant este maniera simplă în care este calculat. Cu ajutorul indicelui de citări se stabilește cât de mult fiecare dintre lucrările omului de știință (cercetătorului) a fost citată. Dacă sunt lucrări cu indice h , potrivit căruia fiecare dintre acestea a fost citată cel puțin de h ori, realizărilor editoriale ale omului de știință li se atribuie un indice Hirsh h . Se intenționează ca acest indice să fie un compromis între cantitatea și calitatea publicațiilor. În plus, Hirsh sugerează valorile h care trebuie atinse de cadrele universitare care devin conferențieri sau profesori.

Este doar o manieră de a curta pe cineva în secret, sau e ceva mai mult? Nu ar trebui să se subestimeze cât de fascinant este să se poată compara realizările academice cu ajutorul unei singure cifre. Ca în sport – h s-a transformat într-o provocare. Indicele a fost doar neoficial sugerat pe Internet în 2005 și deja am avut primele aplicații propuse prin care h a fost stabilit – deși nu a fost sub nici o formă cerut (solicitat). Unele cadre universitare deja și-au ridicat indicele h de citare experimental prin autocitări ale publicațiilor relevante pentru calcularea indicelui. Până acum, fondatorii anumitor organizații sau politicienii care nu sunt familiarizați cu disciplina nu au descoperit indicele h ca fiind un ajutor în luarea unor decizii. Printre ceea ce văd ca fiind metode oarbe, cum ar fi volumul finanțării terțe, indicii de publicare și citare, e posibil chiar ca h să fie un fel de ciclop. Totuși, viitorul, în special al cadrelor universitare tinere, depinde în mare parte de o evaluare corectă a realizărilor lor, care sunt complet la mila incertitudinii statistice a indicelui h datorită numărului mic de publicații ale acestora. În orice caz, mereu citatul Einstein nu ar fi fost niciodată celebru în baza indicelui h – nici în 1905 cu doar patru lucrări neînsemnate și nici mai târziu: lucrări foarte bune, din belșug citate, într-adevăr, însă ar fi putut cu siguranță să fie ceva mai multe decât în realitate. Oare Einstein s-a lăsat pe tânjală stând așezat în hamacul său?

Este o premoniție faptul că unele cadre universitare deja și-au ridicat indicele h de citare prin autocitari selective ale publicațiilor relevante pentru calcularea indicelui.

